

տդ թաթախեմ սրտիս դողի մեջ

Ու տեղը դնեմ,

Որ ինձ հասկանաս...

ՉԱՐ ԿԱՏԱԿ

Իմ կողքին էիր երկար ժամանակ,

Ինձ համար, սակայն, չկայիր, ասես...

Երբ աչքերիդ մեջ տեսա սեր-կրակ,

Հանկարծ նոր միայն նկատեցի քեզ...

Եվ նոր հասկացա, որ սիրում ես ինձ.

Սրտումդ սիրո հրդեհ է ու բոց...

Ցանկացա հեռու պահել ինձ քեզնից՝

Սիրո նետերից մնալով անխոց...

Ցանկացա հեռվից խաղալ սրտիդ հետ՝

Իմ սիրտը քո դեմ պահելով միշտ փակ,

Ցանկացա դառնալ սիրտդ խոցող նետ,

Քեզ հետ պարզապես անել չար կատակ...

Եվ սկսեցի սեթևեթանքով

Քեզ հետ սեր խաղալ, ժպիտներ շաղել,

Հոգիդ խենթացնել սիրո դյուլթանքով,

Աչքով անելով՝ քո սիրտը դադել...

Խենթ քրքջացի քո սիրո վրա՝

Այն համարելով անհույս, անգալիք...

Փո՛ւյթ չէ՝ թող սիրտդ սիրուց թրթռա՝

Իմ ձեռքին արդեն դարձած խաղալիք...

Իմ խաղով, սակայն, տարվեցի այնքա՛ն,

Այնքա՛ն ես մտա իմ կեղծ դերի մեջ,

Որ գլխի չընկա, չզգացի անգամ

Ե՛րբ կուլ տվեցի սիրո խայծն իմ մեծ...

Ես կուլ տվեցի իմ սիրո խայծը՝

Հայտնվելով իմ լարած թակարդում.

Ինձ գտավ սիրո հրդեհի կայծը...

Եվ հիմա ես եմ զօր-գիշեր արթուն...

Այ քեզ չար կատա՛կ... այսպես էլ պատի՞ժ...

Հիմա իմ սիրտն է սիրուց նետահար...

Վառվելով սիրուց՝ խնդացի գիժ-գիժ.

Պետք չէր խաղ անել կրակի հետ չար...

ԱԿԱՄԱ

Ի՞նչ է ուզում սա,

Ի՞նչ է թոթովում.

Խեղդվում է անհույս

Հույզերի ծովում...

Իսկ ես ակամա

Լսում եմ անհույզ.

- Ինչ կուզես՝ ասա՛,

Բայց ինձ չե՛ս թովում...

ՀԵՌՎՈՒՄ՝ ԱՅՆՏԵՂ...

Արցունքներիս անձրևի մեջ,

Շողերի մեջ ժպիտներիս

Սպասումներն իմ սիրատենչ

ԸԲԵԿՎԵԼ ԵՆ լուռ... և, սիրելի՛ս,
Նայի՛ր, նայի՛ր... հեռվում՝ այնտեղ,
Կապել եմ ձիգ ու անընդմեջ
Հաղթանակի կամա՛ր շքեղ...

ԴՈՒ՝ ԱԼ ԾԱՂԻԿ

Դու ալ ծաղիկ՝ հեռվում վառվող,
Սիրտս գցած կարոտի դող՝
Բյուր սերերից շորորում ես,
Հույսերս դեռ օրորում ես...

Թվում է, թե կանչում ես ինձ,
Ո՛չ, դու միայն տանջում ես ինձ.
Ինձ պես քանի՞ սիրտ ես վառել,
Որ ալ-կարմիր գույն ես առել...

ԱՀԱ՛ ԹԵ ԻՆՉ

Ահա՛ թե ի՛նչ...
Դու էլ փորձում ես ի՞նձ.
Ինչպես կաթն եմ փորձում՝
Եռացնելով,
Սուր-երկաթն եմ փորձում՝
Կեռացնելով,
Փորձում ինչպես լույսը,
Ինչպես գինին, կույսը...
Բայց փորձ չունես փորձի,

Որ վերածես գործի.

Երբ չգիտես,

Որ քո փորձի հերկում

Փորձըվում ես հենց դու՝

Սե՛րմը ինչպես...

ՆՈՋՆ ՊԵՍ

Ամառս հասել է նռան պես,

Նռան պես լցվել է արևով,

Հուսավառ տենչերս հրակեզ

□Ծաղկում են երկնի տակ ալևոր:

Իմ սերը շիկնել է նռան պես,

Նռան պես վառվում է, փողփողում.

Ի՞նչ ձեռք է քաղելու այն, տեսնես,

Ո՞ւմ է հասնելու սերն իմ, ո՞ւմ...

Օ՛, բա՛խտ իմ, մի՛ եղիր դու դաժան,

Պահի՛ր չար աչքերից ինձ անտես.

Թե մոտ գա սիրուս ձեռք անարժան՝

Իմ սիրտը կճաքի նռան պես...

Ե՞ՐԲ Է ԳԱԼՈՒ

Դու ասացիր՝ կգամ,

Ժամանակը երբ գա...

Ու ես սպասեցի:

Սպասեցի երկար՝

Հավատով մի համառ,

Սպասեցի ես լուռ

Ու միայնակ,

Բյուր հույսեր մաշեցի,

Կամքս ես տաշեցի՝

Պատրաստեցի հոգևած

Իմ հավատի համար

Փրկիչ հեճակ...

Ու գարուններ եկան,

Ու գարուններ անցան.

Կարոտներն իմ շոգած

Դարձան տանջող մի հուր

Ու դահիճներ դարձան...

Ժամանակներ եկան,

Ժամանակներ անցան...

Իսկ դու չեկար...

Չորանում է արդեն

Իմ հույսերի ակը...

Ժամանակն է, կարծեմ,
Իմանալու.

□Գալուդ ժամանակը
Ե՞րբ է գալու...

ԱՅՍ ՃԱՄՓԱՆ

Քեզ ինձնից սա՛ է տարել՝
Այս ճամփան անխիղճ, ոլոր-մոլոր,
Իր վրա աչքս մարել,
Նազում է իմ դեմ օրոր-շորոր...
Քեզ հետո ինձ մոտ բերեց
Այս ճամփան աննինջ, ոլոր-մոլոր...
Սրտիկս նրան ներեց.
Վերջապես բացվե՛ց բախտս խոլոր...

ՄԱՅՐՍ

Մայրս՝ ձեռնբաց ու բարի մի կին,
Կյանքում նեղացրած չկա ոչ մեկին...
Կհյուրընկալի՝ ով էլ մեր տուն գա,
Իրեն կնեղի, օթևան կտա,
Հյուրին՝ միշտ չորը, իսկ իրեն՝ թացը.

Ո՛վ ասես, որ չի կիսել մեր հացը...

Իր թշնամին էլ թե դուռը բացի,

Մայրս շուտափույթ սուփրան կգցի...

Միայն մի անգամ, ա՛յ ապշելու բա՛ն,

Մայրս չգցեց մեր նախշուն սուփրան...

Հետո իմացա՝ հյուրերն այդ օտար

Հարսնախոս էին եկել ինձ համար...

ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ Ո՞Վ ՊԻՏԻ ՏԱ

Այս ջճաղկած, այս չբացված,

Այս չբուրած ծաղիկների

Պատասխանը ո՞վ պիտի տա:

Այս չգրված, չհասկացված,

Կյանք չմտած տաղիկների

Պատասխանը ո՞վ պիտի տա:

Այս մանրատված, կյանքի ցրած

Թամանակի, նաև սրա՝

Պատասխանը ո՞վ պիտի տա:

Եվ իմ չապրած, այս կորցրած,

Անսեր անցած, անսեր օրվա
Պատասխանը ո՞վ պիտի տա:

ԱՉՔՍ ՓԱԿԵՄ-ԲԱՑԵՄ

Աչքս փակեմ-բացեմ՝
Քեզ տեսնեմ իմ կողքին,
Ինձ տեսնեմ քո շողքին,
Ինձ զգամ ես լոկ կին...

Աչքս փակեմ-բացեմ՝
Բռնես դու իմ ձեռքը,
Փակվի հոգուդ վերքը,
Լսեմ սրտիդ երգը...

Աչքս փակեմ-բացեմ՝
Գտնեմ ինձ քո սրտում,
Գտնեմ ինձ քո գրկում,
Չգամ սերդ մորկուն...

Աչքս փակեմ-բացեմ՝
Ընդմիշտ իմը լինես,
Ընդմիշտ դու ինձ սիրես,
Ընդմիշտ դու ինձ տիրես...

Աչքս փակեմ-բացեմ՝
Ես լինեմ քո վանքը,

Դու լինես իմ կյանքը,
Իմ սեր-կախարդանքը...

Աչքս փակեմ-բացեմ,
Աչքս փակեմ-բացեմ...
Լուծվի շա՛տ մեծ մի հարց.
Ապրեմ աչքս միշտ բաց...

ՍՐԻՈԼԵՏ -1

Սերն անմահական, անուշ աղբյուր է.
Այն հագեցնում է ծարավը կյանքի,
Աստծո պարգև, է, օրհնանք է անգին...
Սերն անմահական, անուշ աղբյուր է:

Հրա՛շք է սերը, հեքիաթ-համբույր է,
Ճշմարիտ սերը վեմն է սխրանքի...
Սերն անմահական, անուշ աղբյուր է.
Այն հագեցնում է ծարավը կյանքի...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 2

Հիմա երևի քնած ես մո՛ղշ-մո՛ղշ,
Շուրթերիդ՝ ժպիտ անհիմանալի,
Երազ ես տեսնում դու զարմանալի.
Հիմա երևի քնած ես մո՛ղշ-մո՛ղշ:

Քո սրտի համար գիշերով այս ուշ
Որոնում եմ ես հրաշք բանալի...
Հիմա երևի քնած ես մո՛ղշ-մո՛ղշ,
Շուրթերիդ՝ ժպիտ անհիմանալի...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 3

Այնքա՛ն լավ ես դու ինձ միշտ հասկանում,
Թեև դու ինձնից մեծ ես տարիքով,
Ասես, հոգիս ես կարդում քո հոգով.
Այնքա՛ն լավ ես դու ինձ միշտ հասկանում:

Քո ներկայությամբ վիշտս է չքանում,
Եվ սիրտս է լցվում ինքնաբուխ երգով...
Այնքա՛ն լավ ես դու ինձ միշտ հասկանում,
Թեև դու ինձնից մեծ ես տարիքով:

ՏՐԻՈԼԵՏ - 4

Սա այն օրն է, որին սպասել եմ վաղուց,
Երազանքիս շքեղ գորգն եմ փռել ճամփին,
Հեծյալ կարոտն է իմ եղել սրտիս թամբին...
Սա այն օրն է, որին սպասել եմ վաղուց:

Առանց քեզ իմ սիրտը մուժ էր՝ ինչպես մի խուց,
Բախտի արևին էլ, չէ՛, չէր տալիս նա գին...
Սակայն օրն է, որին սպասել եմ վաղուց,
Երազանքիս շքեղ գորգն եմ փռել ճամփին...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 5

Եվս մի քանի ժամ՝ և կբացվի լույսը,
Արփին կցուցլա կարոտներիս կայմին.
Գուցե թե խաղաղվի հույզերիս խուլ քամին...
Եվս մի քանի ժամ՝ և կբացվի լույսը:

Առագաստն է բացել իմ ճեպընթաց հույսը.

Ինձ է թուվում սիրո սիրենյան երգն այն հին.

Եվս մի քանի ժամ և կբացվի լույսը,

Արփին կցուցլա կարոտներիս կայմին...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 6

Գարնան այս օրն եմ ես օրհնաբանամ,

Որ քեզ նվիրեց աշխարհին և ինձ...

Սիրտս թւեր է առել ծիծառից.

Գարնան այս օրն եմ ես օրհնաբանում:

Մինչ դա ուրիշի նազերն ես տանում,

Ես, ցավս զսպած, ժպտում եմ և ի՛նչ...

Գարնան այս օրն եմ լուռ օրհնաբանում,

Որ քեզ նվիրեց աշխարհին և ինձ...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 7

Իմ կարոտն է նվում հոգնած ու տանջահար՝

Կանգնած ծանոթ ցավի հյուրընկալ տան շեմին...

Արցունքներով բացած շավիղն է արդեն հին.

Իմ կարոտն է նվում հոգնած ու տանջահար:

Ցավի տան կիկլոպաչք լուսամուտն է խավար.

Ո՛ր էր՝ ցավն իր տանը չլիներ այս ժամին...

Իմ կարոտն է նվում հոգնած ու տանջահար՝

Կանգնած ծանոթ ցավի հյուրընկալ տան շեմին...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 8

Ես դուրս եկա փողոց: Դրսում ծյուն էր գալիս:

Ցուրտ էր: Մարմինս փշաքաղվեց...

Ձյունն ինձ վրա էլ անձայն մաղվեց:

Ես դուրս եկա փողոց: Դրսում ծյուն էր գալիս:

Խիղճս մինչև այսօր հանգիստ ինձ չի տալիս.

Քո լքված տեսքից սիրտս դաղվեց...

Ես դուրս եկա փողոց: Դրսում ծյուն էր գալիս:

Ցուրտ էր: Մարմինս փշաքաղվեց...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 9

Գիտեմ՝ հիմա տառապում ես ինձնից բաժան,

Վայրկյաններն ես աղում-մաղում, դարձնում փոշի.

Սպասումի օրն այս կենվոր ե՞րբ կքոչի...

Գիտեմ՝ հիմա տառապում ես ինձնից բաժան:

Սիրո հանդեպ, ա՛խ, մենք շատ ենք խիստ ու դաժան.

Չենք թողնում, որ ի լուր մարդկանց սիրտը խոսի...

Գիտեմ՝ հիմա տառապում ես ինձնից բաժան,

Վայրկյաններն ես աղում-մաղում, դարձնում փոշի...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 10

Վերադարձդ ես զգում եմ հեռվից հեռու,

Ինչպես գարնան գալուստը պերճ՝ արբշիռ բույրից,

Ինչպես այգի զարթոնքն ալվան՝ լույս ու թույրից.

Վերադարձդ ես զգում եմ հեռվից հեռու:

Ձեզ ինքս ինձ, սեր իմ, արդեն է՛լ չեմ ներում,

Որ չեմ փախչում մենակյացիս սևսուգ խույրից...

Վերադարձդ ես զգում եմ հեռվից հեռու,

Ինչպես գարնան գալուստը պերճ՝ արբշիռ բույրից...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 11

Դու ինձ մոտ նստած՝ քեզ չեմ նկատում,
Երազանքներն իմ հաղթեցին քեզ...
Սիրտս հագել է պատյան անկեզ.
Դու ինձ մոտ նստած՝ քեզ չեմ նկատում:

Քեզ ոչ սիրում եմ և ոչ էլ՝ ատում,
Ե՛լ չեմ խենթանում առաջվա պես.
Դու ինձ մոտ նստած՝ քեզ չեմ նկատում,
Երազանքներն իմ հաղթեցին քեզ...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 12

Որտե՞ղ ես հիմա դու, ո՞ր տանը, ո՞ր ճամփին...
Իսկ սի՞րտդ... դու գիտե՞ս՝ վաղո՞ւց է նա ինձ մոտ՝
Դարձած խինդ, համակ սեր, դարձած երգ ու կարոտ...
Որտե՞ղ ես հիմա դու, ո՞ր տանը, ո՞ր ճամփին...

Ջահավառ ցնծում է մենության դոյակն իմ
Դարպասն իր լայն բացած դարձի դեմ քո ծանոթ...
Որտե՞ղ ես հիմա դու, ո՞ր տանը, ո՞ր ճամփին...
Իսկ սի՞րտդ... դու գիտե՞ս՝ վաղո՞ւց է նա ինձ մոտ...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 13

Այսօր գալու ես դու քո հեռվից,
Սիրտս թռչում է քեզ ընդառաջ,
Շուրթին ծիծաղ է, սիրո հառաչ.

Այսօր գալու ես դու քո հեռվից:

Կարոտն, ուր որ է, կսպառի ինձ՝

Թողնելով ինձնից սիրո մի կանչ.

Այսօր գալու ես դու քո հեռվից,

Սիրտս թռչում է քեզ ընդառաջ...

ՏՐԻՈԼԵՏ - 14

Հեռվում են արդեն օրերն անուշ,

Հեռվում են արդեն գգվանք ու սեր,

Իմ մեջ ծխում են պատիր հոգսեր.

Հեռվում են արդեն օրերն անուշ:

Անցյալն է թողել հուշեր անփուշ,

Սիրտն իմ վառել է գվարթ լույսեր...

Հեռվում են արդեն օրերն ան